

Editör Yazısı

Değerli okurlarımız,

26. Sayımızı sizlerle buluşturmaktan mutluluk duyuyoruz. Pandeminin yarattığı yeni koşullar altında yazarlarımızın, hakemlerimizin ve dergimizin yetkili kurullarındaki değerli akademisyenlerimizin katkısı ve desteği ile, inanıyoruz ki, sanat araştırmaları alanına katkısı olan bir sayı hazırladık.

Bu sayımızda sanat araştırmalarının çeşitli alanlarına dâhil on makalemizi yayınlıyoruz. İlk makalemiz Ayşegül DURUKAN'ın kaleme aldığı "Wes Anderson'un 'Büyük Budapeşte Otel'i' Görüntü Kurgusunun Denge İlkesi Üzerinden İrdelemesi" adlı çalışma. Bu çalışmada yazar, kendine has görsel rejimi ile dikkat çeken yönetmen Anderson'un yazının başlığında adı geçen filmini görüntü tasarımı açısından incelemektedir. Seçkisiz örnekleme yöntemi ile seçilen filmde kareler denge ilkesi açısından sınıflandırılmıştır. Buna göre, filmin görüntü rejiminin büyük oranda simetrik denge prensibine göre tasarlanmış kadrajlardan kurulu olduğu görülmüştür. İkinci makalemiz, Ersoy YILMAZ'ın kaleme aldığı "İdeolojik Açısından Cumhuriyet Devri Türk Çinisi/Çiniciliği: Türk'ün Öz Malı Bir Sanattan İslam Sanatının Bir Şubesine" adlı yazı adından da anlaşılacağı üzere Osmanlı döneminden günümüze çini sanatına yönelik ülkemizdeki genel tutumu konu edinmiş. Nispeten geniş bir kaynakçaya dayanarak yapılan çalışmada Cumhuriyet'in ulus-devlet fikrinin aşınması ile çini sanatına bakışın değişimi arasında bir bağlantı görülmüştür. Üçüncü makalemiz olan Sedat ERÇETİN'in kaleme aldığı "Geleneksel Urfa Evlerinde Çıkma" başlıklı çalışmada ise geleneksel Urfa Evlerinin önemli bir mimari ögesi olan çıkma incelenmiştir. Çalışmada sonuç olarak, incelenen örnekler üzerinde sınıflandırmalar yapılmış ve evlerin yapıldığı dönemin sanat anlayışının söz konusu yapıların cephe elemanlarının tasarımını etkilediği görülmüştür. Dördüncü makalemiz Şemsi ALTAŞ'ın "Görüntüdeki O 'An'" adlı makalesidir. Makalede bir zaman diliminin belli bir "an"ını dondurması açısından fotoğraf konu edilir. Örnekler ışığında sanatsal ve felsefi açılardan değerlendirme yapılan makalede fotoğrafın aslında "an"ın hikayesini oluşturduğu savunulur. Beşinci makalemizde Ayşe SEZER "Kandinsky'nin Resimlerindeki Daire Formu Üzerine Bir Araştırma" adlı yazısında ressam Wassily Kandinsky'nin resimlerindeki daire formları incelenir. Sanatçının eser hayatına yoğunlaşılacak bir biyografik analiz niteliğindeki çalışmada daire formunun (özellikle "kusursuz daire") sanatçının eserlerinde önemli olduğu sonucuna varılır. Altıncı sırada ise Burçak BALAMBER'in "Guyot Marchant'ın 'Ölüm Dansı' Kitabındaki Ağaç Baskılarda Canlılar ve Ölüler Arasındaki Karşıtlık" başlıklı makalesi bulunmaktadır. Yazıda adından da anlaşılacağı üzere yaşam ve ölüm temaları ilk kez 15. yy.'da yayınlanan "Ölüm Dansı" adlı eser üzerinden incelenmektedir. Sonuç olarak eserde ağaç baskıların ve şiirlerin farklı üslup ve tonlara sahip olduğu, belli bir bölümdeki ölüm anlayışının Ortaçağ insanının ölümü kavrayış biçimini yansıttığı gibi sonuçlara ulaşılır. Yedinci yazımız Tutku Ceren RUŞAN ve Selda KOZBEKÇİ AYRANPINAR'ın "Moda-Giyim Tasarımında Trompe L'oeil" adlı makalesidir. Bir aldatma sanatı olan "trompe l'oeil" moda-giyim alanında kullanılmasının konu edildiği yazıda ilgili sanatın tarihsel gelişimi ve öne çıkan sanatçılar tarafından nasıl kullanıldığı incelenmiştir. Buna göre, "trompe l'oeil"

teknikinin, yaratıcı bir görselleştirme yoluyla giyside yanılısama etkisine yol açacak bir yaratı alanı oluşturduğu sonucuna varılır. Sekizinci yazımız ise Duygu Atalay ONUR'un kaleme aldığı "Giyilebilir Sanat Akımı ve Kadın Sanatçıların Etkileri" adlı makaledir. Yazıda 1960'lar ve 70'lerde gelişen giyilebilir sanat akımı konu edilir. Bu akımla aynı dönemlerde erkek egemen yapılara meydan okuyan kadın hareketlerinin de belirginleştiğinin vurgulandığı yazıda kadınların giyilebilir sanat akımındaki etkileri ön plana çıkarılır. Dokuzuncu yazımız ise Nurcan PERDAHCI tarafından kaleme alındı. Eser "Johannes Vermeer'in İçinde Batı Anadolu Halılarının Olduğu İki Resmi Üzerine Bir İnceleme" başlığını taşımaktadır. Vermeer'in söz konusu eserleri görece geniş bir kaynakçanın yardımıyla incelenmiştir. Makalede sonuç olarak, plastik niteliğın özel mekanlara verilen önem ve fotoğrafık kalitenin yakalanması gibi nedenler ile ortaya çıktığı savunulmaktadır. Onuncu ve son yazımız ise Gözde UZGİDİM ve Hatice TOZUN tarafından hazırlanan "Vekam Ankara Bağ Evi Örneğinde Tarihi Müze Evler" başlığını taşımaktadır. Bu yazıda müze ev olgusu bağlamında Ankara Bağ Evi incelenmektedir. Buna göre, söz konusu inceleme nesnesi bir müze statüsünde değilse de aslında tarihi müze evlerinin şartlarını karşılamaktadır.

Alışık olmadığımız ve kimi zaman zorlandığımız koşullar altında çalışsak da yine aynı azim ve keyifle hazırladığımız bu sayımızın siz değerli okurlarımız tarafından takdir göreceğini umuyoruz. Saygılarımızla.

Babacan TAŞDEMİR

28 Temmuz 2020, Antalya